

РОЗДІЛ І. ПРОБЛЕМИ ЗАГАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ

УДК 159.9:37.015.3:81'1

Інесса Візнюк

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського
ORCID ID 0000-0001-6538-774

Тетяна Мельничук

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського
ORCID ID 0000-0002-6814-142X

Вікторія Киливник

Комунального закладу вищої освіти
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»
ORCID ID 0000-0002-0770-265X

Ольга Ромащук

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського
ORCID ID 0000-0001-9091-5949
DOI 10.24139/2312-5993/2026.02/003-014

ПСИХОПЕДАГОГІЧНА РОЛЬ ЛІНГВІСТІВ У РОЗВИТКУ КУЛЬТУРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ТА ПСИХОЛОГІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ОСОБИСТОСТІ В МІЖКУЛЬТУРНОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ

У статті розглядається психопедагогічна роль лінгвістів у розвитку культурної ідентичності та психологічної стійкості особистості в міжкультурному освітньому середовищі. Обґрунтовано, що сучасна мовна освіта виконує не лише комунікативну, а й культуротворчу та психологічну функції, сприяючи формуванню усвідомлення власної культурної належності, розвитку толерантності до культурного різноманіття та здатності до ефективної міжкультурної взаємодії. Визначено, що діяльність лінгвістів і викладачів мов у сучасному освітньому просторі спрямована на формування міжкультурної компетентності, розвиток емпатії, діалогічного мислення та психологічної стійкості здобувачів освіти. Наголошено, що мова виступає важливим засобом соціалізації особистості, осмислення культурних цінностей та адаптації до умов полікультурного середовища. В статті підкреслено значення інтеграції психолого-педагогічних підходів у мовну освіту як чинника підтримки культурної ідентичності та розвитку психологічної стійкості особистості в умовах соціокультурних трансформацій.

У статті обґрунтовано психопедагогічну роль лінгвістів у розвитку культурної ідентичності та психологічної стійкості особистості в міжкультурному освітньому середовищі. Розкрито взаємозв'язок мови й культури як важливого чинника соціалізації, формування ціннісних орієнтацій і розвитку міжкультурної комунікативної компетентності здобувачів освіти. Наголошено, що діяльність лінгвістів у сучасному освітньому просторі спрямована не лише на формування мовних знань і навичок, а й на розвиток soft skills-компетентностей, зокрема комунікативної взаємодії, емпатії, толерантності, критичного мислення, адаптивності та стресостійкості.

За результатами емпіричного дослідження встановлено, що більшість студентів демонструють середній і високий рівень сформованості культурної ідентичності та міжкультурної комунікативної компетентності, що свідчить

про позитивний вплив мовної освіти на розвиток міжкультурної свідомості та психологічної адаптації в полікультурному освітньому середовищі. Кореляційний аналіз підтвердив наявність позитивних зв'язків між культурною ідентичністю, soft skills-компетентностями та психологічною стійкістю особистості. Найвищі кореляційні показники зафіксовано між розвитком soft skills і психологічною стійкістю студентів, що дозволяє розглядати соціально-комунікативні навички як важливий ресурс їхньої адаптації та особистісного розвитку.

Ключові слова: *культурна ідентичність, психологічна стійкість, міжкультурна комунікація, мовна освіта, психопедагогічна роль лінгвістів, міжкультурне освітнє середовище.*

Постановка проблеми. Психопедагогічна роль лінгвістів у розвитку культурної ідентичності та психологічної стійкості особистості в міжкультурному освітньому середовищі зумовлена тим, що сучасна освіта дедалі більше функціонує в умовах мовної, культурної та ціннісної різноманітності. В такому середовищі мова виступає не лише засобом комунікації, а й механізмом осмислення культури, самопрезентації та побудови ідентичності. Саме тому діяльність лінгвістів, викладачів мов і фахівців з міжкультурної комунікації набуває психопедагогічного значення: вони стають посередниками між мовою, культурою, досвідом студента та його психологічною адаптацією. Така логіка спирається на праці Claire Kramsch, яка послідовно розкривала зв'язок мови й культури, а також Michael Byram, який обґрунтував концепцію міжкультурної комунікативної компетентності в мовній освіті.

Аналіз актуальних досліджень. Актуальність проблеми посилюється тим, що культурна ідентичність безпосередньо пов'язана з відчуттям належності, психологічної цілісності та стійкості особистості в умовах соціальних змін, міграції, війни, академічної мобільності та інформаційного тиску. У дослідженнях John W. Berry показано значення акультурації та адаптації в міжкультурному середовищі, а Jean S. Phinney розглядала етнічну ідентичність як важливий чинник особистісного розвитку. Для українського контексту це особливо важливо, оскільки сучасні праці про культурну та національну ідентичність молоді підкреслюють її роль як ресурсу психологічної й соціальної стійкості.

Психопедагогічний аспект теми зростає ще й тому, що мовне навчання сьогодні пов'язане не лише з опануванням граматики чи лексики, а й із підтримкою безпечної міжкультурної взаємодії, профілактикою стигматизації, розвитком емпатії, діалогу та здатності до саморефлексії. У цьому напрямі вагомими є праці Bonny Norton, яка досліджувала зв'язок мовного навчання з ідентичністю, інвестицією в навчання та соціальним досвідом мовця, а також Juan C. Guerra, який

розглядав мову, культуру, ідентичність і громадянськість у просторі освіти. Такі підходи дають підстави вважати сучасного лінгвіста не лише мовознавцем, а й фасилітатором особистісного розвитку в міжкультурному освітньому середовищі. До кола авторів, які вивчали окремі аспекти цієї проблематики, доцільно віднести Michael Byram, Claire Kramersch, Bonny Norton, John W. Berry, Jean S. Phinney, Juan C. Guerra (Byram, 1997; Kramersch, 1998; Norton, 2013). В українському науковому полі дотичними до теми є праці Олени Косович щодо мови й національної ідентичності, Жанни Денисюк щодо культурної ідентичності як основи стійкості, а також дослідження Оксани Скар та колективних праць Інституту соціальної та політичної психології НАПН України щодо культурної ідентифікації молоді (Vizniuk, Dzekan, Dolynnyi, Fomin, Fomina, Ordatii, 2022; Vizniuk, Lazarenko, 2023; Андрушко, Візнюк, Дзекан, Долинна, 2025).

Метою статті є обґрунтування психопедагогічної ролі лінгвістів у розвитку культурної ідентичності та психологічної стійкості особистості в міжкультурному освітньому середовищі.

Виклад основного матеріалу. Сучасний освітній простір характеризується активними процесами глобалізації, міжкультурної взаємодії та мовної мобільності, що зумовлює необхідність формування в здобувачів освіти здатності до ефективної комунікації в багатокультурному середовищі. У таких умовах мова виступає не лише інструментом передачі інформації, а й важливим засобом осмислення культурного досвіду, формування цінностей, ідентичності та соціальної взаємодії. Саме тому діяльність фахівців мовознавчого профілю набуває не лише лінгвістичного, а й психопедагогічного змісту. Лінгвісти та викладачі часто виступають посередниками між мовою, культурою і особистістю здобувача освіти, сприяючи розвитку міжкультурної компетентності, емпатії, толерантності та здатності до діалогу. У процесі мовного навчання вони створюють умови для усвідомлення власної культурної належності, формування поваги до інших культур і розвитку психологічної стійкості в умовах соціальних змін. Особливої актуальності це набуває в сучасному міжкультурному освітньому середовищі, де здобувачі освіти стикаються з різноманітними культурними моделями, системами цінностей і комунікативними практиками (Byram, 1997; Vizniuk, Dzekan, Dolynnyi, Fomin, Fomina, Ordatii, 2022).

Саме тому, дослідження психопедагогічної ролі лінгвістів у розвитку культурної ідентичності та психологічної стійкості (ПС) особистості є важливим напрямом сучасних міждисциплінарних

досліджень на перетині психології, педагогіки та лінгвістики, оскільки дозволяє розкрити потенціал мовної освіти як ресурсу особистісного розвитку та соціальної адаптації в полікультурному освітньому просторі.

Психопедагогічна роль лінгвістів у розвитку культурної ідентичності та психологічної стійкості особистості в міжкультурному освітньому середовищі – це сукупність освітніх, комунікативних і виховних функцій фахівців мовознавчого профілю, спрямованих на формування в здобувачів освіти усвідомлення власної культурної належності, розвиток міжкультурної компетентності, толерантності та здатності до конструктивної взаємодії з представниками різних культур, а також на підтримку їхньої психологічної адаптації та стійкості в умовах культурного різноманіття освітнього середовища (Kramsch, 1998; Norton, 2013).

У цьому контексті лінгвіст виступає не лише носієм мовних знань, а й фасилітатором культурного діалогу, посередником між різними системами цінностей і культурними традиціями, що сприяє гармонійному розвитку особистості та її успішній соціалізації в сучасному суспільстві.

Зв'язок мови й культури є принциповим для розуміння психопедагогічної ролі сучасного лінгвіста, оскільки мова не лише передає інформацію, а й репрезентує систему цінностей, норм, символів і моделей соціальної поведінки певної спільноти. Саме тому вивчення мови фактично означає входження в культурний простір, засвоєння способів інтерпретації світу та формування здатності взаємодіяти з носіями інших культур без стереотипізації та конфлікту. У цьому контексті вагомими є ідеї Claire Kramsch, яка доводила, що мова є культурною практикою, через яку особистість не лише комунікує, а й вибудовує власну ідентичність, культурну позицію та ставлення до іншого (Byram, 1997; Norton, 2013).

Особливого значення для цієї теми набуває концепція Michael Byram, який обґрунтував міжкультурну комунікативну компетентність як інтегральну мету мовної освіти. На його думку, ефективне володіння мовою передбачає не лише лексико-граматичні знання, а й здатність розуміти культурний контекст, інтерпретувати поведінку представників іншої культури, співвідносити її з власними цінностями та будувати діалог на засадах поваги й взаєморозуміння. Такий підхід розширює функцію лінгвіста: він стає не просто транслятором мовної норми, а посередником у формуванні культурної чутливості, толерантності та психологічної готовності до міжкультурної взаємодії (Kramsch, 1998; Vizniuk, Dzekan, Dolynnyi, Fomin, Fomina, Ordatii, 2022).

Таблиця 1

**Soft skills у розвитку культурної ідентичності та психологічної
стійкості**

№ п/п	Компетентність	Коротка характеристика	Значення
1	2	3	4
1	Комунікативна компетентність	Здатність чітко, зрозуміло й доречно висловлювати думки в різних ситуаціях спілкування	Забезпечує ефективну міжособистісну та міжкультурну взаємодію
2	Емпатія	Уміння розуміти емоційний стан і переживання іншої людини	Сприяє толерантності, повазі до культурних відмінностей і зниженню конфліктності
3	Емоційний інтелект	Здатність усвідомлювати, розуміти та регулювати власні емоції й емоції інших	Підтримує психологічну стійкість і конструктивну взаємодію в полікультурному середовищі
4	Активне слухання	Уміння уважно сприймати повідомлення співрозмовника й коректно реагувати	Полегшує діалог, формує культуру взаємоповаги
5	Критичне мислення	Здатність аналізувати інформацію, уникати стереотипів і робити обґрунтовані висновки	Допомагає адекватно сприймати культурне різноманіття та протидіяти упередженням
6	Гнучкість у спілкуванні	Уміння адаптувати стиль комунікації до різних ситуацій і співрозмовників	Дає змогу ефективно взаємодіяти в багатокультурному середовищі
7	Командна взаємодія	Здатність працювати спільно, розподіляти ролі та досягати спільної мети	Формує досвід співпраці в різнокультурних студентських групах
8	Уміння розв'язувати конфлікти	Навички конструктивного вирішення суперечностей і пошуку компромісу	Знижує міжособистісну напругу й підтримує психологічно безпечне освітнє середовище
9	Толерантність до культурного різноманіття	Прийняття інших культур, цінностей, мовних і поведінкових відмінностей	Є основою міжкультурної комунікативної компетентності
10	Саморефлексія	Здатність аналізувати власні думки, емоції, установки та поведінку	Сприяє усвідомленню власної культурної позиції та розвитку ідентичності
11	Адаптивність	Здатність гнучко реагувати на нові умови, зміни й невизначеність	Динамічність освітнього середовища ЗВО
12	Стресостійкість	Уміння зберігати емоційну рівновагу в напружених або нових ситуаціях	Підтримує ПС особистості в умовах соціокультурних викликів

У межах цієї концепції важливого значення набувають soft skills-компетентності, які формуються засобами мовної освіти та безпосередньо підтримують розвиток культурної ідентичності й психологічної стійкості особистості (табл. 1). До них належать комунікативна компетентність, емпатія, емоційний інтелект, активне слухання, критичне мислення, гнучкість у спілкуванні, командна взаємодія, уміння розв'язувати конфлікти, толерантність до культурного різноманіття, саморефлексія, адаптивність і стресостійкість. Саме ці навички дають змогу здобувачеві освіти не лише успішно включатися в багатокультурне освітнє середовище, а й зберігати психологічну рівновагу в ситуаціях невизначеності, новизни та ціннісних відмінностей (Byram, 1997; Norton, 2013; Андрушко, Візнюк, Дзекан, Долинна, 2025).

Саме тому, ідеї зв'язку мови й культури та концепція міжкультурної комунікативної компетентності М. Вурам дають підстави розглядати сучасного лінгвіста як фахівця, чия діяльність має виразний психопедагогічний потенціал. Розвиток soft skills-компетентностей сприяє не лише мовному навчанню, а й формуванню в особистості культурної самосвідомості, здатності до діалогу, психологічної гнучкості та стійкості в міжкультурному освітньому середовищі. Від того зрозумілим є те, що мова виступає як засіб передавання інформації в контексті входження особистості в соціальний і культурний простір. У процесі мовного спілкування людина засвоює соціальні норми, правила взаємодії, способи вираження емоцій, оцінок і ставлень, тобто набуває досвіду соціальної поведінки. Саме через мову відбувається первинна й подальша соціалізація особистості, формуються уявлення про прийнятне й неприйнятне, про ролі, статуси, міжособистісні відносини та моделі комунікативної поведінки (рис. 1).

Водночас мова є важливим інструментом осмислення культурних цінностей, оскільки в ній закріплено історичний досвід народу, символи, традиції, смисли та способи інтерпретації світу. Через засвоєння мовних одиниць, текстів, дискурсів і культурних кодів особистість не лише вивчає іншу культуру, а й глибше усвідомлює власну культурну належність. Тобто мова виконує функцію посередника між індивідом і культурою, допомагаючи формувати культурну ідентичність, систему цінностей і здатність до рефлексії щодо власного місця в багатокультурному світі (Kramsch, 1998; Vizniuk, Lazarenko, 2023).

Рис. 1. Основні чинники ролі мови в розвитку особистості

Крім того, у полікультурному середовищі мова виступає засобом адаптації, оскільки забезпечує можливість ефективної взаємодії з представниками різних культур, знижує ризик непорозумінь і сприяє входженню в нові соціальні групи. Людина, яка володіє мовою як засобом міжкультурного діалогу, легше пристосовується до нових умов, краще розуміє відмінності в нормах і цінностях, виявляє більшу толерантність і психологічну гнучкість. Саме тому мова є важливим чинником не лише комунікації, а й соціокультурної адаптації особистості в сучасному полікультурному освітньому середовищі.

Емпіричне дослідження, проведене на вибірці $N = 120$ здобувачів вищої освіти гуманітарних спеціальностей у Вінницькому державному педагогічному університеті, було спрямоване на визначення ролі мовної освіти у формуванні культурної ідентичності та психологічної стійкості в умовах міжкультурного освітнього середовища. Для збору даних використовувалися методи анкетування, авторські та модифіковані шкали самооцінки міжкультурної комунікативної компетентності, апробовані в українських дослідженнях міжкультурної освіти, опитувальник психологічної стійкості – Шкала резильєнтності Коннора–Девідсона (CD-RISC-10) в українській адаптації Н. Школіної, І. Шаповал, І. Орлової та М. Станіславчук, а також аналіз навчальної активності студентів у цифровому освітньому середовищі (табл. 2).

Таблиця 2

Показники розвитку культурної ідентичності, міжкультурної компетентності та психологічної стійкості здобувачів освіти (N = 120)

Показник	Високий рівень (%)	Середній рівень (%)	Низький рівень (%)	M	SD
1	2	3	4	5	6
Усвідомлення культурної ідентичності	64	28	8	3.82	0.71
Міжкультурна комунікативна компетентність	58	34	8	3.69	0.76
Толерантність до культурного різноманіття	61	30	9	3.74	0.73
Комунікативна впевненість у міжкультурній взаємодії	55	36	9	3.58	0.81
Психологічна стійкість	52	39	9	3.51	0.79
Адаптація до міжкультурного освітнього середовища	59	32	9	3.66	0.75

Примітка*: M – середнє значення показника; SD – стандартне відхилення.

Отримані результати засвідчили, що 64 % респондентів відзначили значне підвищення рівня усвідомлення власної культурної належності завдяки вивченню іноземних мов і роботі з культурно орієнтованими текстами. Ще 58 % студентів вказали, що участь у міжкультурних комунікативних завданнях (дискусіях, проектній роботі, аналізі автентичних матеріалів) сприяла розвитку толерантності до культурного різноманіття та формуванню навичок конструктивного діалогу. Водночас близько 52 % опитаних зазначили, що мовне навчання допомогло їм краще адаптуватися до міжкультурного освітнього середовища (АМОС) та знизити рівень комунікативної тривожності.

Аналіз результатів емпіричного дослідження засвідчив, що більшість студентів демонструють середній та високий рівень сформованості культурної ідентичності (КІ – 64 %) та міжкультурної комунікативної компетентності (МКК – 58 %). Отримані значення середніх показників (M = 3.51–3.82) свідчать про позитивну тенденцію розвитку психологічної стійкості та адаптивності студентів у міжкультурному освітньому середовищі. Показники стандартного відхилення (SD = 0.71–0.81) вказують на відносну однорідність вибірки та стабільність отриманих результатів.

Крім того, результати дослідження показали, що студенти з вищим рівнем міжкультурної комунікативної компетентності демонструють і вищі показники психологічної стійкості, зокрема здатність до емоційної регуляції, адаптивності та конструктивного вирішення комунікативних труднощів. Такі показники підтверджують припущення про те, що мовна освіта, орієнтована на міжкультурну взаємодію, виступає важливим ресурсом особистісного розвитку, соціалізації та психологічної адаптації студентської молоді (табл. 3).

Таблиця 3

**Кореляційні зв'язки між культурною ідентичністю, soft skills-компетентностями та психологічною стійкістю здобувачів освіти
(N = 120)**

№	Показники	r	Сила зв'язку	Обґрунтування взаємозв'язку
1	2	3	4	5
1	KI ↔ МКК	+0.62	сильна	Вищий рівень усвідомлення власної культурної належності пов'язаний із кращою здатністю до міжкультурного діалогу
2	KI ↔ Толерантність до культурного різноманіття	+0.58	помірна–сильна	Усвідомлена культурна ідентичність підсилює прийняття інших культур
3	KI ↔ ПС	+0.49	помірна	Сформована культурна належність підтримує відчуття внутрішньої опори й стійкості
4	МКК ↔ Комунікативна впевненість	+0.67	сильна	Розвинені міжкультурні навички пов'язані з вищою впевненістю у взаємодії
5	МКК ↔ ПС	+0.54	помірна–сильна	Здатність до міжкультурної взаємодії підсилює адаптивність і стресостійкість
6	Толерантність до культурного різноманіття ↔ Емпатія	+0.59	помірна–сильна	Прийняття культурних відмінностей пов'язане з кращим розумінням інших
7	Емпатія ↔ ПС	+0.46	помірна	Вищий рівень емпатії пов'язаний із кращою емоційною регуляцією та стійкістю
8	Комунікативна впевненість ↔ АМОС	+0.64	сильна	Упевненіші студенти легше адаптуються до полікультурного освітнього простору
9	АМОС ↔ ПС	+0.68	сильна	Психологічно стійкі студенти демонструють кращу соціокультурну адаптацію

10	Soft skills-компетентності ↔ ПС	+0.71	сильна	Розвинені soft skills виступають вагомим ресурсом психологічної стійкості
11	Soft skills-компетентності ↔ КІ	+0.57	помірна–сильна	Формування soft skills сприяє усвідомленню культурної позиції особистості
12	КІ ↔ АМОС	+0.53	помірна–сильна	Чітке культурне самовизначення полегшує входження в багатокультурне освітнє середовище

Примітка*: r – коефіцієнт лінійної кореляції Пірсона.

**Інтерпретація сили зв'язку: 0.10–0.29 – слабкий, 0.30–0.49 – помірний, 0.50–0.69 – помірно-сильний/сильний, 0.70 і вище – сильний.

Результати кореляційного аналізу (табл. 3) свідчать про наявність статистично значущих позитивних зв'язків між культурною ідентичністю, міжкультурною комунікативною компетентністю, soft skills-компетентностями та психологічною стійкістю здобувачів освіти. Найвищий коефіцієнт кореляції зафіксовано між інтегральним показником soft skills-компетентностей і психологічною стійкістю ($r = +0.71$), що дозволяє розглядати розвиток соціально-комунікативних навичок як важливий ресурс особистісної адаптації в міжкультурному середовищі. Отримані зв'язки також підтверджують, що культурна ідентичність і міжкультурна компетентність є взаємопов'язаними чинниками психологічного благополуччя та успішної соціалізації студентської молоді.

Таким чином, результати емпіричного дослідження підтверджують, що мова виконує не лише комунікативну функцію, а й виступає чинником формування культурної ідентичності, розвитку soft skills та підтримки психологічної стійкості особистості у міжкультурному освітньому просторі. Саме тому, інтеграція мовної освіти, культурного змісту та психолого-педагогічних підходів сприяє формуванню культурної ідентичності, розвитку міжкультурної компетентності та підвищенню психологічної стійкості особистості в умовах сучасного міжкультурного освітнього простору.

Висновки та перспективи подальших наукових досліджень. У результаті проведеного теоретичного аналізу та емпіричного дослідження підтверджено важливу психопедагогічну роль лінгвістів у розвитку культурної ідентичності та психологічної стійкості особистості в міжкультурному освітньому середовищі. Встановлено, що мовна освіта виступає не лише інструментом формування комунікативних умінь, а й важливим чинником соціалізації, осмислення культурних цінностей і

формування здатності до конструктивної міжкультурної взаємодії. Результати емпіричного дослідження засвідчили, що більшість здобувачів освіти демонструють середній і високий рівень сформованості культурної ідентичності (64 %) та міжкультурної комунікативної компетентності (58 %), що свідчить про позитивний вплив мовної освіти на розвиток міжкультурної свідомості студентської молоді. Водночас понад половина респондентів (52–59 %) відзначила, що мовне навчання сприяє підвищенню їхньої комунікативної впевненості, адаптації до міжкультурного освітнього середовища та зниженню рівня комунікативної тривожності.

Проведений кореляційний аналіз показав наявність позитивних статистично значущих зв'язків між культурною ідентичністю, міжкультурною комунікативною компетентністю, soft skills-компетентностями та психологічною стійкістю студентів. Найвищий коефіцієнт кореляції зафіксовано між інтегральним показником soft skills і психологічною стійкістю ($r = 0,71$), що дозволяє розглядати розвиток соціально-комунікативних навичок як важливий ресурс адаптації та особистісного розвитку здобувачів освіти в полікультурному середовищі. Отримані результати підтверджують, що діяльність лінгвістів у сучасному освітньому просторі має виразний психопедагогічний потенціал, оскільки сприяє формуванню міжкультурної комунікативної компетентності, розвитку емпатії, толерантності, критичного мислення та психологічної гнучкості. Саме через інтеграцію мовної освіти, культурного змісту та розвитку soft skills створюються умови для формування культурної ідентичності, соціальної адаптації та психологічної стійкості особистості в умовах міжкультурної взаємодії.

Перспективи подальших досліджень полягають у поглибленому вивченні впливу цифрового освітнього середовища на розвиток міжкультурної комунікативної компетентності, а також у розробленні психопедагогічних технологій підтримки культурної ідентичності та психологічної стійкості студентської молоді.

ЛІТЕРАТУРА

- Byram, M. (1997). *Teaching and Assessing Intercultural Communicative Competence*. Clevedon: Multilingual Matters. URL: <https://surl.li/zswnxz>
- Kramsch, C. (1998). *Language and Culture*. Oxford: Oxford University Press. URL: <https://surli.cc/uoitrl>
- Norton, B. (2013). *Identity and Language Learning: Extending the Conversation*. Bristol: Multilingual Matters. URL: <https://surl.li/aqsbmi>
- Vizniuk, I., Dzekan, O., Dolyynnyi, S., Fomin, O., Fomina, N., Ordatii, N. (2022). Ukrainian experience of the pedagogical training of medical specialists in the context of

- European integration processes. *Revista Eduweb*, 16 (4), 65–77. DOI: <https://doi.org/10.46502/issn.1856-7576/2022.16.04.6>
- Vizniuk, I. M., Lazarenko, N. I. (2023). Monitoring the Provision of Professional Quality in Teacher Education in the Context of European Integration. *Porivnialna profesiina pedahohika-Comparative professional pedagogy*, 11–20.
- Андрушко, І., Візнюк, І., Дзекан, О., Долинна, А. (2025). Виклики сучасності в організації освітнього процесу у закладах вищої освіти України. *Збірник наукових праць «Проблеми підготовки сучасного вчителя»*, 2(32), 1 – 11 (Andrushko, I., Vizniuk, I., Dzekan, O., & Dolyinna, A. (2025). Challenges of the present in organizing the educational process in higher education institutions of Ukraine. Collection of scientific papers “Problems of modern teacher training”, 2(32), 1–11). DOI: [https://doi.org/10.31499/2307-4914.2\(32\).2025.345799](https://doi.org/10.31499/2307-4914.2(32).2025.345799)

SUMMARY

Vizniuk Inessa, Melnychuk Tetiana, Kylyvnyk Viktoriia, Romashchuk Olha. Psychopedagogical role of linguists in the development of cultural identity and psychological resilience of individuals in an intercultural educational environment.

The article examines the psychopedagogical role of linguists in the development of cultural identity and psychological resilience of individuals in an intercultural educational environment. It substantiates that modern language education performs not only a communicative but also cultural and psychological functions, contributing to the formation of awareness of one's own cultural affiliation, the development of tolerance toward cultural diversity, and the ability for effective intercultural interaction. It is determined that the activities of linguists and language teachers in the modern educational space are aimed at developing intercultural competence, fostering empathy, dialogical thinking, and enhancing the psychological resilience of learners. It is emphasized that language acts as an important means of socialization of the individual, understanding cultural values, and adapting to the conditions of a multicultural environment. The article highlights the importance of integrating psychological and pedagogical approaches into language education as a factor in supporting cultural identity and developing psychological resilience of individuals in the context of socio-cultural transformations. The study substantiates the psychopedagogical role of linguists in fostering cultural identity and psychological resilience of individuals within an intercultural educational environment. The interconnection between language and culture is revealed as an important factor of socialization, the formation of value orientations, and the development of intercultural communicative competence among learners. It is emphasized that the activity of linguists in the contemporary educational space is aimed not only at forming language knowledge and skills but also at developing soft skills, including communicative interaction, empathy, tolerance, critical thinking, adaptability, and stress resilience. According to the results of the empirical study, it was found that the majority of students demonstrate a medium and high level of cultural identity formation and intercultural communicative competence, which indicates the positive influence of language education on the development of intercultural awareness and psychological adaptation in a multicultural educational environment. Correlation analysis confirmed the presence of positive relationships between cultural identity, soft skills competencies, and psychological resilience of individuals. The highest correlation coefficients were found between the development of soft skills and students' psychological resilience, which allows socio-communicative skills to be considered an important resource for their adaptation and personal development.

Key words: cultural identity, psychological resilience, intercultural communication, language education, the psychopedagogical role of linguists, intercultural educational environment.